

■ Rövsən Xasayovlu

23 iyul 2016

WWW.KASPI.AZ

TƏNHA AĞAC

Tənha ağac, duruşunda əzəmət var.
Tək başına sinə gərdin tufanlara.
Tənhalıqda hüznü dolu bir həsrət var.
Qərib dedik tənha qalan insanlara.

Tənha ağac, qəribliyin simgəsisən,
Duruşunla məni mənə xatırlatdın.
Tənha ağac, qəriblərin naləsisən,
Tükənməyən həsrətimə hicran qatdın.

Tənha ağac, qibtə etmə ormanlara,
Şax budaqlı nə kolu var, nə ağacı.
Qol-qanad ac tənha, qərib insanlara
Qürbət eldə nə ana var, nə də bacı.

Tək ağaclar, tək yaşadı bu dünyada,
Görmədiniz qəm-kədəri bölənləri.
Tənhalığı unutmaqçün salın yada,
Vətəninə yalnız qalib ölənləri!

TÜRKİYƏM

Gənlik ömrüm keçdi səndə
Gah sevincdə, gah da qəmədə.
Bəzən küsüb üsyan etdim,
Qəriblikdə fəğan etdim.
Sən heç məni yad görmədin,
Qucaq açıb, oğul dedin.

Qəribliyi Kürdə boğdun.
Günəş kimi Şərqdən doğdun.
Candan əziz Turan elim,
Danışdığım ana dilim.
Qəribliyən şeir yazdım,

Düşünmə ki yolu azdım.
Doğduğum vətəniyi,
Gül-çiçəkli çəmənimi,
El-obamı çox özlədim.
Gözüm yolda yay gözlədim.

Yoxsa səni canım kimi,
Damarımda qanım kimi,
Ürəyimdə əzizlədim.
Neftçalamdan sənə gəldim
Xoş günündə üzüm güldü,

Tikanın da mənə güldü.
Üstündəki buludundan,
Nəm almışam, buna inan.
Pis günündə rəngim soldu,
Şəhidlərə gözüm doldu.

Mavi gözlü, Anadolu.
Ey sinəsi eşqlə dolu

Ədirnə də mənə əziz, Ardahan da
Bundan sonra yaşasamda hansı yanda,
Qəlbim səni məhəbbətlə hər vaxt anar
Dünya sənəz cənnət olsa nəyə yarar?!
Anadolu, əsirlərdir Türk yurdusan,

Türke Allah töhfəsidir böyük Turan!
Hörmət gördüm, izzət gördüm bu torpaqda,
Bir yazımda söyləsəm də qürbət ada,
Heç vaxt qürbət, nə də hicrət olmamisan.

Qürbət mənim ürəyimi etmiş məkən.
Mən dünyanı özü boyda qürbət bildim.
Bu dünyaya gəlişi də hicrət bildim.
Yoxsa Turan qürbət deyil Türk oğluna,
Parçalayıb yüz isim də versən ona!

TÜRK LƏR AĞLAMASIN

Türkmən qan ağlayır, doğma elində,
Turan param-parça, gör nə zamandı.
Türklər qerq olublar kədər selində,
Çində Uyqurların halı yamandı.

Türkmən qan ağlayır Kərkükdə bu gün,
Yetişin can verir, son nəfəsində.
Türklər qan ağlayır Qarabağ üçün,
Qarabağ çapraz dağ Türk sinəsində.

Türkmən qan ağlayır, təkdi Tələfər,
Hələb od içində, gözlərdən uzaq.
Türklər qan ağlayır dünya "bixəbər"
Türkmən pərən düşüb, boşalıb İraq.

Türklər qan ağlamaz əgər cəm olsa,
Birlikdən güc doğar deyib babalar.
Türklər qan ağlayar birlik kəm olsa,
Düşməne yurd olar ellər, obalar.

Türkün arxası Türk, köməyi özü,
Silsin göz yaşını, yaşa baxan yox.
Türkün deyilməyib hələ son sözü.
Səbir kasasını daşdırmayın çox!

Türklər ağlamasın, düşməni gülər,
Gözdən axıb gedən qan kimə lazım.
Vətənə can verən Türklər igid, ər.
Vətənsiz, torpaqsız can kimə lazım!

DEMƏ

Çinarəmə

Heyranam şirin dilinə,
Kimi yada saldı sözün?
Qurban saçının telinə,
Bürünüb nura gül üzün.

Dilin dərdə məlhəm qızım,
O bir ovsun, o bir tilsim.
Heç mümkünmü sənə qızım
Baldan şirin sonbeşiyim.

Demə qurban olum sənə,
Əriyirəm için-için.
Nəvəsinə deyər nənə,
Sən söyləmə mənim üçün

Qurban olma qızım mənə,
Od-alovsuz yanar içim.
Siz işiqsiz mən pərvanə,
Başınıza dönmək işim.

GÖZƏL

Dağlarımda qar gözəl,
Bağlarımda bar gözəl,
Hər kəsə gözəl deməm
Könül sevən yar gözəl.

Kölgəli söyüd gözəl.
Aqıldən öyüd gözəl.
Körpəyə həyat verən,
Halal maya, süd gözəl.

Doğru sözlü yar gözəl.
Qız-gəlinde ar gözəl.
Arsızlardan kənar dur,
Abır dövlət-var, gözəl.

İpək tirmə şal gözəl.
Al yanaqda xal gözəl.
Gülüşlərin can alır,
Gül, canımı al, gözəl.

Allahımdan pay gözəl
Bədirlənmiş ay gözəl,
El-obanı gəzmişəm,
Yoxdu sənə tay, gözəl.

Gəl sinəmi yar, gözəl.
Köksüm qəlbə dar, gözəl.
Sinəmdəki məhəbbət,
Məni yaxan nar, gözəl.

Kür üstündə sal gözəl.
Yolu bizdən sal, gözəl.
Həsrdəndən bihal oldum,
Gəl, yanımda qal, gözəl.

Dəryalarda dürr, gözəl
Neftçalamda Kür gözəl.
Apar qürbətəndən məni,
Vətənimdə dur, gözəl.

İNSAN

İçim tufan yeri, dalğalı dəniz,
Sahilin udacaq sanki bu axşam.
Bəzən də mürğülü, səssiz-səmirsiz,
Dünyadan əl üzümüş küskün bir adam.

İnsan xəbərsizdir çox vaxt özündən,
Hərdən yağmur olur, hərdən də vulkan.
Gah atəş tökülür, gah yaş gözündən,
Dəryadan dərin sirlərin, insan.

Dünyanın əşrəfi, tacı dedilər
Bəzən Həbil oldun, bəzən də Qabil.
Qardaşlar bir-birin nədən "yedilər"
Sənə əşrəf demək nə qədər adil?

Dinini öyrənib eşqlə doldu,
Nəfsinə uyanda qusdu kin, insan.
Özünə şah dedi, özü mat oldu,
Bilmirəm mələksən, yoxsa ki şeytan?

NƏVƏM ESMAYA

Körpə baxışların nə qədər şirin,
Kiçik təbəssümün dünyaya dəyər.
Üzünə doyunca baxa bilmədim,
Qorxdum gözlərinə nəzərim dəyər.

Yenə də araya girdi bu qürbət,
Bəlkə də sənənin bitəcək həsrət,
Məsum gülüşlərin qəlbimə zinet,
Babana pak, təmiz gülüşün yetər.

Bu il erkən gəldi yurduma bahar,
Qardələ, bənövşə bundan xəbərdar,
Esmam Novruza da gözəllik qatar,
Gözəllik önündə baban baş əyər.

Qızım lay-lay desin, şeir oxusun,
Nəvəm gül içində alsın yuxusun,
Bahar çiçəklərdən çələng toxusun,
Gül bağçam gül açdı, verdi ilk bəhər.

Gəlişin evimə sevinc gətirdi,
Çinarəm gül idi, gül də bitirdi,
Esmanın təri də müşkdü, ətirdi,
Mənə qoxun yetər, qoxunu göndər.

